

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **MUDr. A. Z.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2015, č. j. 59 A 48/2014 - 73,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2015, č. j. 59 A 48/2014 - 73, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „ministerstvo“) ze dne 6. 5. 2014, č. j. MV-120658-5/SO/sen-2012, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 9. 2012, č. j. OAM-70544-17/DP-2011, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svůj návrh odůvodnil tím, že zájem na ochraně jeho procesních práv, resp. zájem na jeho právu na spravedlivý proces, který je spojen se zcela zásadními dopady do jeho života, významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku v jeho případě nebude v rozporu s veřejným zájmem. Dále odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 - 37, ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, ve kterých byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Ministerstvo ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedlo, že ponechává na uvážení Nejvyššího správního soudu, zda bude kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

Stěžovatel doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podáním ze dne 10. 9. 2015, ve kterém uvedl, že již krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek, z čehož lze

dovozovat, že existuje potenciální újma, která by mu mohla výkonem napadeného rozhodnutí ministerstva vzniknout. Dále uvedl, že je vysokoškolsky vzdělanou osobou, která je přínosem pro veřejný zájem na ochraně zdraví. Je zaměstnán u Karlovarské krajské nemocnice a v důsledku jeho odchodu by mohlo dojít k narušení stability, zejména na kardiologickém oddělení. Na území České republiky si vytvořil pevné pracovní a sociální zázemí a vazby k jeho domovské zemi vymizely. Nucené vycestování by za takových okolností představovalo nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Přiznání odkladného účinku by nebylo ani v rozporu s veřejným zájmem. Dále uvedl, že si požádal o povolení k trvalému pobytu podle ust. § 68 zákona o pobytu cizinců, stejně jako o vízum podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) citovaného zákona, avšak obě jeho žádosti byly zamítnuty. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto jedinou možností setrvat na území České republiky. Navíc aktuálně podstupuje dlouhodobou léčbu, která by v případě náhlého ukončení mohla vést ke vzniku další újmy.

Kasační stížnost nemá podle ust. § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z premisy, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti, může být stěžovatel v důsledku právních účinků vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím osobním a pracovním poměrům by výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, a tedy nucené opuštění území České republiky, mohlo pro něj znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám (srv. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25). Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srv. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25).

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska podmínky stanovené v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. a neshledal žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Správní orgán I. stupně neudělil stěžovateli povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, podle kterého ministerstvo neudělí cizinci dlouhodobé vízum, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Správní orgán I. stupně uvedl, že stěžovateli bylo poskytnuto vládní stipendium na studium na české veřejné vysoké škole za tím účelem, aby nabyté znalosti následně uplatnil v zemi svého původu. Ačkoliv přijetí stipendia obsahovalo závazek vrátit se po ukončení

pokračování

studia do své země, stěžovatel toto neakceptoval a po ukončení studia nastoupil v České republice do zaměstnání a požádal o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Toto jednání považoval správní orgán I. stupně za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území České republiky. Nejvyšší správní soud neshledal v konkrétních skutkových okolnostech případu důvod, na základě něhož by ve stěžovatelově dočasném setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí o kasační stížnosti mohl být spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem. Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem, vyjádření správního orgánu k návrhu na přiznání odkladného účinku a skutečností vyplývajících ze správního spisu, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. října 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu